

РЕШЕНИЕ

№ 1485

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 19.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6741** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Г. Ц. П., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. В. Л., срещу Решение № 2153-21-143 от 29.05.2025г. на директора на ТП на НОИ С. –град, в частта, с която е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-481/28.04.2025г. срещу Разпореждане № РНП -2-4-21-01879349/01.04.2025г., издадено от длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ С.-град. Жалбоподателят твърди, че потвърденото разпореждане е издадено въз основа на Разпореждане № [ЕГН].304/29.11.2024 г., което разпореждане не му е било връчвано, като впоследствие е било и обжалвано т.е. не е влязло в сила. Твърди, че не са налице предпоставките на чл. 113 и чл. 114 КСО. Оспорва се дължимостта на разпоредените за възстановяване суми, както и обстоятелството за наличие на недобросъвестност. Твърди, че е налице погасяване по давност на всички вземания. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Л., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Липсвали данни, от които да се установят причините, поради които административният орган е приел, че следва да бъде отменено разпореждането за отпускане на пенсията, както и да бъде събрана сумата, посочена в него. Претендира разноски за държавна такса.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез юрк. В., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал Заявление вх. № МП-52931/23/04.2014 г. за отпускане на лична пенсия за

осигурителен стаж и възраст.

С Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2014 г. е отпусната на Г. Ц. П. пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 1 ПЗР на КСО, считано от 01.01.2014 г., при зачетен осигурителен стаж от I категория – 17 години, 05 месеца и 19 дни, II категория труд – 02 години, 4 месеца и 09 дни и от III категория – 13 години, 06 месеца и 12 дни, при изчислен индивидуален коефициент 1.154.

На 08.03.2024 г. жалбоподателят е подал заявление с вх.№ 21115-21-1595 за ежегодно преизчисляване на пенсията за трудова дейност по чл. 102, ал.1, т. 2 КСО, с искане пенсията му да се преизчислява веднъж годишно въз основа на наличните данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО. От пенсионния орган е била извършена нова преценка на осигурителния стаж на заявителя при осигурителите Железопътен завод „Г. Д.“ и ДФ „Строймашинженеринг“. След извършен анализ на документите по преписката, издадените от тези осигурители документи не са кредитирани от пенсионния орган. С оглед на това е издадено Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г., с което е отменено Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2014 г. и е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, предвид, че след коригиране на осигурителния стаж са зачетени 07 години 00 м. и 15 дни от I категория, 02 г. 04 м. и 09 дни от II категория и 13 г. 06 м. и 12 дни от III категория. Направен е извод, че лицето няма необходимия минимум от точки за отпускане на пенсия при условията на I категория труд.

Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г. е изпратено на жалбоподателя с кореспондентска пратка № ИД Р. А. Съгласно известие за доставяне, пратката е получена лично от жалбоподателя на 10.12.2024 г.

На 25.04.2025г. Г. Ц. П. е подал чрез пощенски оператор до директора на ТП на НОИ С.-град жалба №1012-21-496/30.04.2025г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г. С Определение № 2153-21-164 от 12.06.2025г. директорът на ТП на НОИ С. – град е оставил жалбата без разглеждане като недопустима поради просрочие. Определението на директора на ТП на НОИ С. – град е било обжалвано пред съда. С Определение № 29358/09.09.2025 г., постановено по адм. д. № 6970/25 г., АССГ е отхвърлил жалбата срещу Определение № 2153-21-164/12.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

С оглед издаденото Разпореждане № 58112117544/304/29.11.2024 г. е постановено процесното Разпореждане № РНП-2-4-21-01879349/01.04.2025 г., с което на основание чл. 98, ал. 2, т. 2, вр. чл. 113 и чл. 114, ал.1 КСО е разпоредено Г. Ц. П. да възстанови недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 92 065.40 лв., от които главница в размер на 59 327.45 лв., представляваща сума за неоснователно изплатена пенсия за периода 01.01.2015 г. до 31.05.2024 г. и законна лихва в размер на 32 737.95 лв.

Разпореждането е било обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с Решение № 2153-21-143 от 29.05.2025г. е уважил жалбата в частта ѝ, с която е направено възражение за погасяване по давност на задълженията за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., постановил е да не се възстановява от жалбоподателя и да се изпише от счетоводните регистри вземането на НОИ, произтичащо от неоснователно изплатена сума за пенсия за периода 01.01.2015 г. до 31.12.2025 г. В останалата част е оставил жалбата без уважение.

Правни изводи

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 05.06.2025 г., видно от приложеното на л. 112 от делото известие за доставяне, а жалбата срещу него е подадена на 19.06.2025 г., видно от пощенското клеймо (л.121), поради което същата е в срок и тъй като изхожда от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, тя е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно

получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4, за прихващане по чл. 114, ал. 5 и за възстановяване по чл. 115, ал. 2 се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед приложената Заповед № 1712/17.08.2015 г. (л.111), процесното Решение № 2153-21-143 от 29.05.2025г на директора на ТП на НОИ С. - град е издадено в рамките на неговата материална, териториална и времева компетентност. При издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Спазено е изискването за форма с оглед разпоредбите на чл. 117, ал. 3 и ал. 5 КСО вр. чл. 59 АПК, като горестоящият орган е изложил мотивите, обусловили постановения правен резултат.

Потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, предвид Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г., подписана за директор на ТП на НОИ – С.-град в условията на заместване (Заповед № 1016-40-772/18.07.2017 г.) и разпоредбата на чл. 114, ал. 3 КСО, в писмена форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.114, ал.1 от КСО недобросъвестно получените суми за осигурителни плащания се възстановяват от лицата, които са ги получили, заедно с лихвата по чл. 113. Добросъвестно получените суми не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, посочени в ал.2, в които сумите подлежат на възстановяване без лихва.

Спорът между страните е дали изплатената на Г. Ц. П. пенсия за осигурителен стаж и възраст е неоснователно получена и дали това е сторено при недобросъвестност на лицето. Това очертава и предметът на доказване по делото - на първо място, че сумите са били неоснователно получени и на второ място - че това е резултат от недобросъвестност на лицето.

В темпорален план се установява по отношение на жалбоподателя, че:

1. с Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2014 г. е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст;
2. с Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г. е отменено Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2014 г. и е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст;
3. с Разпореждане № РНП-2-4-21-01879349/01.04.2025 г. е задължен Г. Ц. П. да възстанови недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 92 065.40 лв. и законна лихва в размер на 32 737.95 лв.

Предмет в настоящото производство е решението на горестоящия административния орган в частта му по т.3, с която е отхвърлена жалбата на Г. Ц. П. срещу разпореждането за възстановяване на неоснователно получени суми за периода 01.01.2020 г. до 21.05.2024 г.

Видно от мотивите на процесното Разпореждане № РНП-2-4-21-01879349/01.04.2025 г., същото се основава на издаденото преди това Разпореждане [ЕГН]/304/29.11.2024 г., с което е отменено Разпореждане № [ЕГН]/03.07.2014 г. и е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Преди всичко, следва да се отбележи, че са неоснователни възраженията досежно връчването на Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г. Този въпрос е решен с влязлото в сила Определение № 29358/09.09.2025г. на АССГ по адм. д. № 6970/25 г. Категорично по делото е установено, че Разпореждане № [ЕГН]/304/29.11.2024 г. е влязло в сила. Видно от определението на АССГ по адм.д. № 6970/2025г., образувано по жалбата на Г. Ц. П. срещу Определение № 2153-21-164/12.06.2025г. на директора на ТП на НОИ С. – град, съдът е потвърдил правилността на извода на директора на ТП на НОИ, че жалбата срещу Разпореждане [ЕГН]/29.11.2024 г. е просрочена, поради което законосъобразно е оставена без разглеждане, следователно разпореждането е влязло в сила и е породило законните си последици. След като с влязъл в сила административен акт е установено, че жалбоподателят не е придобил право на

пенсия за осигурителен стаж и възраст и му е отказано отпускането на такава, то изплатените суми за пенсия се явяват неоснователно получени от страна на Г. П. и подлежат на възстановяване съгласно чл.114, ал.1 КСО.

На следващо място, съдът възприема като обосновани и правилни и изводите на административния орган за недобросъвестност на жалбоподателя. Правилно ответникът е посочил в решението си, че недобросъвестно е лицето, което съзнателно се стреми да получи неследваща му се материална облага – в хипотезите, свързани с отпускане и изплащане на пенсии, това е неследваща се от съответния вид или размер пенсия, служейки си с документи с невярно съдържание. В конкретния случай, с оглед обстоятелството, че жалбоподателят Г. Ц. П. е приложил към заявлението си за отпускане на пенсия удостоверение УП-30 №71-64/04.05.1989 г., знаейки че за отразеното в него време е бил ученик в СПТУ по машиностроене в [населено място], и представяйки неистински образец УП-2 № 48/10.02.2000 г., издаден от ДФ „Строймашинженеринг“, категорично се налага извод, че жалбоподателят е действал недобросъвестно (в този смисъл е и Решение № 3699/11.03.2020 г. по адм. д. № 9889/2019 г. на ВАС).

Неоснователно е и възражението за изтекла давност по отношение останалите вземания. Съгласно чл. 115, ал. 1 КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. Най – късното задължение касае периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г., поради което към датата на постановяване на решението – 29.05.2025 г., срокът по чл. 115, ал. 1 КСО, вр. чл. 142, ал. 1 АПК не е изтекъл.

С оглед на изложеното дотук, оспореното решение на директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни на всички основания по чл.146 АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ц. П. срещу Решение № 2153-21-143 от 29.05.2025г. на директора на ТП на НОИ С. –град, в частта, с която е оставена без уважение жалбата му с вх. № 1012-21-481/28.04.2025г. срещу Разпореждане № РНП -2-4-21-01879349/01.04.2025г., издадено от длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Г. Ц. П. да заплати на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: